

„Az Úr közel!”

A MAGYARORSZÁGI EGYHÁZAK ÖKUMENIKUS TANÁCSA
MISSZIÓI ÉS EVANGELIZÁCIÓS BIZOTTSÁGÁNAK HÍRLEVELE

2024. április

A MEÖT közelgő eseményei:

A MEÖT legfrissebb éves programja mindig letölthető:

<http://meot.hu/dokumentumok/2024akt/2024-MEOT-eves-program.pdf>.

- Április 10. szerda 11.00: Vallásközi Dialógus Bizottság nyílt ülése. Előadó: Dr. Csicsmann László.
- Április 16. kedd 13.00: Szociáletikai Bizottsági ülés
- Május 8. szerda 12.20: Teológiai és Keresztény Egység Bizottsági ülés
- Május 10. péntek 10.00: Missziói és Evangelizációs Bizottsági ülés (Békéscsaba)
- Május 13. hétfő 11.00: Elnökségi ülés
- Május 16. csütörtök 17.00: PIKNIK – Pünkösdi Ökumenikus Zenés Istentisztelet (igehirdető: Dr. Khaled A. László)

Kicsinyek

Magányos voltam,
és videóchaten hívtatok.
Elfogyott az ennivalóm,
hoztatok, és letettétek az ajtóm elé.
Járvány idején
veszélyeztetett voltam,
és nem látogattatok meg,
én meg dühös voltam,
hiába, hogy miattam teszitek.
Forrásaim kiapadtak,
és azonnali utalással pénzt küldtetek.
Nem volt munkám,
és távmunkát adtatok.
Nem volt gyógyszerem,
és kiváltottátok.
Nem volt jókedvem,
és az erkélyre kiállva énekeltetek,
váltakozó hamissággal,
de aranyos kedéllyel.

Nem voltam humoromnál,
és mémeket küldtetek.
Magamba zuhantam,
és kedvet csináltatok az olvasáshoz.
Elszáradtam,
és a múltbanező posztjaitok nyomán
levettem a polcra a régi albumokat,
befotóztam párat,
aztán csak túráztattam,
túráztattam az emlékezetemet.
Süvítő csend lett bennem,
de zenéket javasoltatok,
én meg fürdöttem a jobbnál jobb
koncertekben.
Nem tudtam kimozdulni,
de feldobáltatok régi utazós képeiteket,
s én fejbem utaztam.
Amit eggyel is tettetek e kicsinyek közül,
énvelem tettétek.

Lackfi János

Hírlevelünkbe az április havi áhítatot

Szentesi Zoltán

a Magyar Pünkösdi Egyház
Intézménylelkészi koordinátora

írta

Felépülni Isten hajlékává

„Mert általa van szabad utunk mindkettőnknek egy Lélekben az Atyához. Ezért tehát nem vagytok több idegenek és jövevények, hanem polgártársai a szenteknek és háza népe Istennek. Mert ráépültetek az apostolok és a próféták alapjára, a sarokkő pedig maga Krisztus Jézus, akiben az egész épület egybeilleszkedik, és szent templommá növekszik az Úrban, és akiben ti is együtt épültök az Isten hajlékává a Lélek által.” (Ef 2,18-22.)

Jézus Krisztusban, az Ő vére által van a mi váltságunk, bűneink bocsánata. Az ember, aki szembesül a bűneinek kárhozatásával, a szégyennel, félelemmel, öntudatlanul is kiállt a szabadításért. Keresi, kutatja, hogyan szabadulhatna mardosó gondolataitól, érzelmeitől. Amikor lelke megnyugszik a bűnbocsánat által kiáradó békében, visszatér az élet közönséges dolgaihoz, nem érzékelve, hogy korábbi állapotához képest épp csak a nulladik szintre érkezett az életben. Sokan eltávolodva vissza is esnek korábbi bűneikbe, ahonnan újra fájdalmas út vezet a megbocsátás helyéig. Isten irgalmából és türelméből fakadóan meg kell értenünk, hogy nem a megváltás, a bűnök bocsánata a végső cél Isten és ember kapcsolatában.

Krisztus megjelenésének fontos célja, hogy bemutassa a Fiú kapcsolatát az Atyával, és bevezesse a bűneiből megváltott embert ebbe a közösségbe. A bűn kárhozatától szabaduló embernek lehetősége van felfedezni azt az utat és célt, amelyet Krisztus mutat az Atyával való személyes közösségbe. Pál szavai az efezusiaknak erre hívja fel a figyelmünket. A Krisztussal való személyes találkozás egy egész életet átforgató hatalommal való kapcsolódás, de csorbulna a Szentháromság dicsősége, ha Urunk nem vezetne bennünket tovább a megváltás helyéről az Atyával való közösségbe.

Pál ezt a közösséget családként azonosítja, amelyben a Krisztus által bűnbocsánatot nyert emberek testvéri közösséget alkotnak az Atya családjában. Ennek a közösségnek az építése a feladat, melyben a Lélek is segítségünkre van gyümölcseivel és képességeivel, melyeket a kegyelem végtelen mértéke szerint oszt az építkezésben résztvevőknek. Pál elénk tár egy másik képet, a templomot.

„Vagy nem tudjátok, hogy testetek, amit Istentől kaptatok, a bennetek levő Szentlélek temploma, és ezért nem a magatokéi vagytok?” (1Kor 6,19.) Az Atyával és testvéreinkkel való közösség építése Krisztus és a Lélek támogatásával. Ez a megváltott ember feladata. Ezt meglátni és elfogadni csak az tudja, aki a bűnöktől megtisztított életére úgy tekint, mint ami már nem az övé. Az önzetlen szeretetkapcsolatok vonzzák az épület újabb „élő köveit”, a megtérő és újjászülető embereket és a templom így növekszik Isten hajlékává.

A cél tehát nem a megváltás, a bűneink bocsánata. Az ember, aki így gondolkodik, állandó küzdelmeket folytat a visszatérő kísértéseivel és bűne-

ivel. A cél, a megváltás közzikláján felépülni Isten hajlékává. Ezért teremtette Isten az embert. A kölcsönös tisztelet és szeretet légköre táplálja az Ő dicsőségét, amelynek örökösévé tett az embert is.

Az élet dolgainak hullámzásában jó újra és újra rátekinteni és tisztán látni ezt a célt. Tisztában kell lennünk vele: ha az ellenség nem tud a kísértéseivel bűnre csábítani, akkor megpróbálja rombolni a már épülő hajlékot. *„Azért jelent meg az Isten Fia, hogy az ördög munkáit lerontsa.” (1Jn 3,8b.)*

Krisztussal és a Lélekkel közösségben tehát az építő munkánk célhoz ér. A kitartásunk forrásaként pedig mindig nézzünk előre, arra a célra, melyet a hajlék építésével kapcsolatban maga az Atya helyez elénk: *„Hallottam, hogy egy hatalmas hang szól a trónus felől: »Íme, az Isten sátora az emberekkel van, és ő velük fog lakni, ők pedig népei lesznek, és maga az Isten lesz velük; és letöröl minden könnyet a szemükről, és halál sem lesz többé, sem gyász, sem jajkiáltás, sem fájdalom nem lesz többé, mert az első elmúltak.« A trónuson ülő ezt mondta: »Íme, újjáteremtek mindent«. És így szólt: »Írd meg, mert ezek az ígék megbízhatók és igazak!« És ezt mondta nekem: »Megtörtént! Én vagyok az Alfa és az Ómega, a kezdet és a vég. Én adok majd a szomjazónak az élet vizének forrásából ingyen. Aki győz, örökölni fogja mindezt, és Istene leszek annak, az pedig fiam lesz.«” (Jel 21,3-7.)*

Az Úr az én pásztorom

Dávid megvallása a menedéket, gondoskodást kereső ember közismert imádsága. A legtöbb Bibliát forgató ember kívülről tudja a 23. Zsoltár igéit, de vajon az ige tudása felszabadítja-e annak áldását? Vajon Dáviddal együtt kimondhatjuk: az Úr az én pásztorom? Ha kimondjuk, az tényleg megjeleníti az Úr pásztori gondoskodását? Egyáltalán, szabad-e az Úrnak ilyen közönséges jelzõt adni? Dávid előtt nem jellemző, hogy az Ige ezt a kifejezést az Úrra vonatkoztassa. Jákób, élete végén mondta József-ről, hogy *„Izrael pásztora tartja kezét” (1Móz 49,24.)*. Halála előtt Mózes kérte Istent, hogy jelöljön ki helyette új vezetőt: *„...ne legyen az Úr közössége olyan, mint a juhok, amelyeknek nincs pásztoruk.” (4Móz 27,17.)* Bár Dávid hallhatta ezeket az igéket, ám életének ismert részletei alapján tudhatjuk, hogy a kijelentést ő maga nyerte.

„Dávid azonban így felelt Saulnak: Pásztor volt a te szolgád apja juhok mellett, és ha jött egy oroszlán vagy medve és elragadott egy bárányt a nyájból, utánamentem, leterítettem, és kiragadtam a szájából. Ha pedig ellenem támadt, megragadtam a szakállánál fogva, leterítettem, és megöltem. Leterítette a te szolgád az oroszlánt is, a medvét is: így jár majd ez a körülméletlen filiszteus is, mint azok közül bármelyik, mivel csúfolta az élő Isten seregét.” (1Sám 17,34-36.)

Krisztus ősapja nem tulajdonította magának ezeket az erőket. Tudta, hogy Istentől nyert indulattal vált képessé a nyáj megmentésére. Ez a bizonyosság képe-

sítette őt Góliáttal szemben is. Nem lopta meg Istent a dicsőségében, és bizonyosága alapján vallotta pásztorának. Mennyire szíven találhatta ez Istent! Az Írás inntól kezdve egyre jobban bővelkedik a pásztorokról szóló kép kijelentésében. Ászáf ihletett zsoltára (78,71-72.) pedig már úgy nyilatkozik Dávidról, mint aki Istentől rendelt pásztora Izrael népének. Fel is ébred az éhség az ember szívében: Uram! Pásztorolj engem is! Nem az Ige ismerete alapján, hanem a Tőled nyert tapasztalat alapján kívánom megvallani: az Úr az ÉN pásztorom! Legkönnyebben akkor juthatunk el ehhez a felismeréshez, ha előbb belátjuk, az önerőből élt élet nem ehhez a forráshoz vezet.

„Mindnyájan tévelyegtünk, mint a juhok, mindenki a maga útját járta.” (Ézs 53,6.) „Ennek a felismerése, a céltalan életmódból való megtérés, felfakasztja a vigasztalást. Mint pásztor, úgy legelteti nyáját, karjára gyűjti a bárányokat, ölébe veszi őket, az anyajuhokat szelíden terelgeti.” (Ézs 40,10-11.) A tévelygéseink között nap mint nap erősíteniünk kell a prófétai ígéretet az eljövendő pásztorról, aki megkeresi és megmenti az eltévedt bárányokat. Jézus Krisztus jelenti ki: *„Én vagyok a jó pásztor!”* Az Ő jóságának legfőbb jellemzője, hogy életét adta azokért, akik nem keresték, nem követték, sőt még ellene is fordultak. Ennek a jóságnak az elfogadása fakasztja fel a kijelentés forrását: Az Úr az én pásztorom! A kije-

lentés birtokosa pedig biztos lehet benne, hogy a felismerése a végtelenbe terjed tovább. *„Nem éheznek és nem szomjaznak többé, sem a nap nem tűz rájuk, sem semmi más hőség, mert a Bárány, aki középen a trónusnál van, legelteti őket, elvezeti őket az élet vizének forrásaihoz, és az Isten letöröl szemükről minden könnyet.”* (Jel 7,15-17.)

Akié a Fiú, azé az élet

„Ez a bizonyágtétel pedig az, hogy Isten örök életet adott nekünk, és ez az élet az ő Fiában van. Akié a Fiú, azé az élet; akiben nincs meg Isten Fia, az élet sincs meg abban.” (1Jn 5,11-12.) A mindennapok sodrásában időnként teljesen eltűnik a szemünk elől ez a nagyszerű ígéret! Isten az Ő jóindulatából örök életet ajándékoz azoknak, akik azonosulnak Krisztus halálával. Sátán hazugsága, hogy ez

az élet csak az örökkévalóságban, a fizikai testünkből kilépve lehet a miénk. A testünk érzékeiben keletkező kívánságok alkotják azt a homályt, amely elrejti az örök élet természetét előlünk. A kívánsággal és bűnnel szemben folytatott harchoz stratégiai fegyver Krisztus áldozatával való azonosulásunk.

„Mert aki meghalt, az meghalt a bűnnek egyszer s mindenkorra, aki pedig él, az az Istennek él. Ezért tehát ti is azt tartsátok magatokról, hogy meghaltatok a bűnnek, de éltek az Istennek a Krisztus Jézusban.” (Rm 6,10-11.) Ahogy János, úgy Pál is kijelenti, hogy az örökélet Krisztusban van. Krisztust befogadni csak akkor tudjuk, ha az érzékeinkhez kötődő biológiai életünket korlátozzuk.

„Mert mindaz, ami a világban van, a test kívánsága, a szem kívánsága, és az élettal való kérdés, nem az Atyától, hanem a világtól van. A világ pedig elmúlik, és annak kívánsága is; de aki Isten akaratát cselekszi, megmarad örökké.” (1Jn 2,16-17.) Isten akaratát először is az írott igéből, a Bibliából ismerhetjük meg. Ha befogadjuk és megtartjuk az ígét, életté válik bennünk. A magvető példázata elénk tárja, hogyan folytatja meg az ige életét bennünk a testi érzékekhez kötődő élet.

„Akiknél a tövisek közé esett, azok hallották az ígét, de mikor elmennek, az élet gondjai, gazdagsága és élvezetei megfojtják azt, és nem érlelik termést.” (Lk 8,14.) Mindennapi döntéseink sorozata vezet bennünket el a Krisztusban elrejtett élet forrásához, melyből már ma is ihatunk.

„Mert szoros az a kapu, és keskeny az az út, amely az életre visz, és kevesen vannak, akik azt megtalálják.” (Mt 7,14.) E világ fejedelme nem akarja, hogy rátaláljunk arra a keskeny ösvényre, amelyen eljutunk a Krisztusban való élet teljességére. Ezért fontos tudnia a Krisztust kereső, követni vágyó embernek, hogy az élet gondjai, az érzékek kívánságai egyetlen szándékot szolgálnak: eltéríteni az embert a céltól. Saját erőből nem is fogjuk megtalálni az életre vezető ösvényt. Nincs olyan teljesítmény, amely érdemessé tenné az embert arra, hogy rátaláljon és járjon az élet ösvényén.

„Te tanítasz engem az élet ösvényére”. (Zsolt 16,11.) Az élet gondjai és az érzékek kívánságai között vergődve csak Isten fedheti fel előttünk az élet ösvényét. Csak Ő taníthat és tehet képessé arra, hogy azon járjunk. Aki ilyen módon hisz és hűséges marad Krisztushoz, az már a fizikai élete idején részeseedik az örök élet természetéből. De hogyan ismerjük fel, hogy a Krisztusban lévő élet bennünk van? Ennek az életnek alapvető természete a világosság. Az élet világosságában az ember tisztán lát. El tudja választani a szentet a közönségestől. Már nem a saját értékítélete vezeti, hanem Krisztus életének a képessége. Ez az élet „el nem múló, szeplőtelen és hervadhatatlan”, azaz örökkévaló, tiszta, büntelen, mindig erőből duzzadó, megújulásra képes. Mindezek egy nagy érzelemben összpontosulnak: az élet örömeiben. Legyen Isten bizonyága az örök élet bennünk!

Miért csüggedsz el én lelkem?

Az Isten jelenlétét nélkülöző zsoldos fegyelmezi magát ezekkel a szavakkal. Akik tapasztalták már Isten jelenlétének felfrissítő, megújító erejét, azok tudják igazán, mit jelent ettől a jelenléttől távol lenni. Az embert megkísértő Sátán is akkor jelent meg, amikor Isten épp nem volt a teremtményeivel. Amikor

a körülményeink a magányt, reménytelenséget táplálják, kiszolgáltatottá válunk. Ebben az állapotban a csüggedés maga a kísértés! Amikor Krisztust megérintette ez az állapot, Ő maga mondta: „*Most megrendült az én lelkem.*” (Jn 12,27.) A Gecsemáné kertben az önátadás végső döntése előtt Jézus „*szomorkodni és gyötrődni kezdett*” (Mt 26,37.). A szomorúság gyötrő nyugtalansággal keveredett a lényében. Ez a lelkiállapot halálos szorongatásba torkollott. A legnehezebb az lehetett Jézus számára, hogy bármelyik pillanatban kérhette volna az Atyát, mentse ki őt ebből az állapotból. A megrendült lélek azonban felkiált: *Miért csüggedsz el én lelkem!*

Az aggodalomból táplálkozó csüggedés a hétköznapokban kezdi el gyengíteni a lelkünket. „*Ne aggódjatok tehát, és ne mondjátok: Mit együnk? — vagy: Mit igyunk? — vagy: Mit öltünk magunkra? Mindezt a pogányok kérdezzétek; a ti mennyei Atyátok pedig tudja, hogy szükségetek van minderre. De keressétek először az ő országát és igazságát, és ezek is mind ráadásul megadatnak nektek. Ne aggódjatok tehát a holnapért, mert a holnap majd aggódik magáért: elég minden napnak a maga baja.*” (Mt 6,31-34) A mindennapokban folyamatosan találkozunk olyan körülményekkel, amelyek aggodásra sarkallnak és megkérdőjelezzik Isten gondoskodását. Az Úr azonban arra tanít, hogy tekintetünk ne a szükségeken legyenek, hanem Isten királyi uralmán, amely igazságosan viszonyul az Őt keresőkhöz. A szükség idején a szív bizonytalanná válik, megrendül, nyugtalankodni, zúgolódni kezd. Ennek következménye, hogy nem tudja remélni a körülmények javulását.

„*Pillanatnyilag ugyan semmiféle fenyítés nem látszik örvendetesnek, hanem keservesnek, később azonban az igazság békességes gyümölcsét hozza azoknak, akik megedződtek általa. Ezért tehát a lankadt kezeket és a megroskadt térdeket erősítétek meg,*” (Zsid 12,11-12.) A szorongató, nyugtalanságot, szomorúságot okozó körülmények között a legjobb, amit tehetünk, hogy figyelmeztetjük, fegyelmezzük testünket lelkünket. Bármilyen is legyen körülményeink alakulásának forrása, a győzelmünk a hozzáállásunktól függ. Az Atya angyalt küldött az agóniában küzdő Jézushoz, aki ezután a Szentlélek erejével ment a keresztre, adta az életét a halálba és legyőzte azt. Jézus tehát teljes valóságában átélte a megrendült, magányos állapotot, melyben a csüggedés kötelékei próbálták megbénítani Őt. Krisztust követve mi is találkozunk újra és újra ezzel a kísértéssel, ezért jól tesszük, ha ilyenkor a 42. zsoltár szavait imádkozva a csüggedés helyett rendíthetlenséget öltözünk fel, amíg az Úr jelenléte be nem tölt bennünket. „*Miért csüggedsz el, lelkem, miért háborogsz bennem? Bízál Istenben, mert még hálát adok neki, szabadító Istenemnek!*” (Zsolt 42,12.)

Kérjük, rendelkezzen adója második 1%-áról a *Magyarországi Egyházak Ökumenikus Tanácsának Szövetsége* javára! Adószám: 18396041-1-43.

https://www.youtube.com/watch?v=JikofT_v7ik

<https://www.youtube.com/watch?v=51GnqqH9Yqs>

Kedves Testvéreink!

Havi hírlevelünkbe, amely számos felekezet gyülekezeteibe, gyülekezeti tagságának körébe jut el elektronikus úton, szeretettel várjuk ökumenikus tárgyú híreiket, beszámolóikat!

Egyúttal felhívjuk kedves figyelmüket, hogy a hírlevél e-mailben továbbküldhető, illetve, ha van olyan ismerősük, aki havonta szeretné megkapni a hírlevelet, akkor a MEÖT e-mail címére (oikumene@meot.hu) küldött levélben adják meg az e-mail címet, és a következő hónaptól eljuttatjuk a hírlevelünket! Feliratkozni a következő linken is lehet: http://wg.meot.hu/form.php?f=4k37kk9kkk&fbclid=IwAR3Q085ehUYSqslVu4-kZOlg_Zd9a5VQJ1hHHsU0KEoV0D2l38UyYA4xoPA.

Testvéri szeretettel: „Az Úr közel!” hírlevél szerkesztői

A Magyarországi Egyházak Ökumenikus Tanácsa
Vallásközi Dialógus Bizottságának nyílt ülése

A hindu nacionalizmus és az indiai szekularizmus válsága Indiában: hinduk, keresztények, muszlimok

Előadó: Csicsmann László

egyetemi tanár, Közel-Kelet- és India-szakértő,

a Budapesti Corvinus Egyetem Ázsiai Tanulmányok Központjának
vezetője

2024. április 10. szerda 11 óra

MEÖT-székház, 1117 Budapest, Magyar tudósok krt. 3.

„Légy türelemmel irántam...” (Mt 18,26b)

PIKNIK

ökumenikus zenés istentisztelet

2024.05.16.
(csütörtök)

MEÖT KÁPOLNA ÉS UDVAR
1117 Budapest, Magyar tudósok körútja 3.

- 17.00-17.45 **Érkezés, EXPO**
- 18.00-18.15 **Ortodox kórus**
- 18.15-18.45 **Igehirdetés**
Dr. Khaled A. László methodista szuperintendens
- 19.00-19.45 **MIX Zenekar**
- 20.00-20.45 **Sófár Zenekar**

Az EXPO-n bemutatkoznak a felekezetek
különböző ifjúsági szervezetei is.

Az esemény a Magyarországi Egyházak Ökumenikus Tanácsa (MEÖT) Ifjúsági Bizottsága szervezésében, a Budapesti Evangélikus Egyetemi Gyülekezettel és az IRE Egyetemi Református Misszióval együttműködve valósul meg.

A

Magyarországi Egyházak Ökumenikus Tanácsa
Missziói és Evangelizációs Bizottsága

**Ökumenikus Lelkészi- és Munkatársi
Konferenciát szervez**

Téma:

Élet – jelek

„Mert nálad van az élet forrása...”

(Zsolt 36,10)

Helyszín:

Révfülöp, Ordass Lajos Evangélikus Oktatási Központ

Időpont:

2024. június 24-28.

Jelentkezés és részletek:

<http://meot.hu/index.php/misszio-m>

ÖKUMENIKUS LELKÉSZI/MUNKATÁRSI KONFERENCIA

RÉVFÜLÖP, ORDASS LAJOS OKTATÁSI KÖZPONT

2024. JÚNIUS 24-28.

„Mert nálad van az élet forrása...” (Zsolt 36,10)

Élet – jelek

CSOPORTVEZETŐK:

Pintér Imre, Prókai Árpád, Regőczi Szabolcs, Szentirmai Róbert, Szeverényi János

Hétfő

16.00-tól érkezés, szoba elfoglalása

18.00 Vacsora

19.00 Igehirdetés: Durkó István baptista lelkipásztor
— „Mert nálad van az élet forrása...” (Zsolt 36,10)

Kedd

8.00 Imaközösség: Szeverényi János
evangélikus lelkész

8.30 Reggeli

9.15 Bibliatanulmány: Szuhánszky Gábor
methodista lelkész (Aliansz) — Élő ima

10.00 Szünet

10.30 Előadás: Uzonyi Barnabás
baptista lelkipásztor — Élő ige

11.15 Szünet

11.30 Előadás: Uzonyi Barnabás
baptista lelkipásztor — Élő közösség

12.15 Szünet

12.30 Ebéd

17.00 Csoportfoglalkozás

18.00 Vacsora

19.00 Igehirdetés: Tóth János református lelkipásztor
— „Az pedig az örök élet, hogy ismernek téged az egyedül igaz Istent, és akit elküldtél Jézus Krisztust” (Jn 17,3)

Szerda

8.00 Imaközösség: Hajdú Zoltán Levente
református lelkipásztor

8.30 Reggeli

9.15 Bibliatanulmány: Mucsi Zsófia
református lelkipásztor (Gyökössy Intézet)
— Élettel teli szolgáló

10.00 Szünet

10.30 Előadás: Járay Márton református teológus —
A lelkészek fizikai, mentális és spirituális állapota

11.15 Szünet

11.30 Előadás: Fekete Márton református
lelkipásztor — A lelkészek karbantartása

12.15 Szünet

12.30 Ebéd

13.00 Fakultatív kirándulás

17.00 Csoportfoglalkozás

18.00 Vacsora

19.00 Igehirdetés: Tóth János református lelkipásztor
— „Az pedig az örök élet, hogy ismernek téged az egyedül igaz Istent, és akit elküldtél Jézus Krisztust” (Jn 17,3)

Csütörtök

8.00 Imaközösség: Pintér Imre
pünkösdi lelkipásztor

8.30 Reggeli

9.15 Bibliatanulmány: Weltler Gábor
evangélikus lelkész — Élet szentsége

10.00 Szünet

10.30 Előadás: Dr. Ferencz Péter orvos
(KOMT alelnök) — Élet - halál

11.15 Szünet

11.30 Előadás: Balicza Iván
evangélikus lelkész — Élő hit

12.15 Szünet

12.30 Ebéd

17.00 Csoportfoglalkozás

18.00 Vacsora

19.00 Igehirdetés: Právetz Anikó református lelkipásztor
— „Az pedig az örök élet, hogy ismernek téged az egyedül igaz Istent, és akit elküldtél Jézus Krisztust” (Jn 17,3)

Péntek

8.00 Imaközösség: Prókai Árpád
református lelkipásztor

8.30 Reggeli

9.15 Morzsaszedés
Szeverényi János evangélikus lelkész

10.00 Szünet

10.30 Úrvacsorai istentisztelet: Gyurkó József
methodista lelkész

12.00 Ebéd — elutazás